

Tanítóképzés a múlt és jövő metszetében

Tanítóképzés a múlt és jövő metszetében címmel rendeztek ünnepi konferenciát a hazai tanítóképzők az állami magyar nyelvű tanítóképzés 150 éves fennállására emlékezve. A rendezvényre a Magyar Tudományos Akadémián, 2019. június 25-én került sor. A konferencia fővédnökségét Dr. Lovász László, az MTA elnöke vállalta.

A konferencia-előadásokat és az azokat követő kerekasztal-beszélgetést a múlt – jelen – jövő dimenziókban terveztük. A múltidézéshez három előadás kapcsolódott. Kelemen Elemér az állami tanítóképzés 150. évének fordulópontjairól és a felsőfokú tanítóképzés 60. jubileumáról is megemlékezett. Szenczi Árpád és Mészáros László az egyházi tanítóképzés mérföldköveit, sajátosságait és az egyházi tanítóképzés szellemiségét állította a középpontba. Márkus Éva a nemzetiségi tanítóképzés történeti alakulását vázolta.

A közelmúlt és a jelen köré olyan előadások szerveződtek, amely részben az elmúlt időszak folyamatait tekintették át, részben tradicionálisan hangsúlyos elemei a tanítóképzésnek. A tanítóképzés és a felsőoktatás változásainak kapcsolatát a szakterület előtt álló feladatokkal együtt Podráczky Judit foglalta össze. A tanítóképzés „zsákutcás” jellegének megszűnése nyomán létrejövő, egyúttal lineáris továbbhaladást biztosító neveléstudomány mesterszak tapasztalatairól Serfőző Mónika beszélt. A módszertani felkészítés kiemelt szerepéről és megújításáról a képzésben Kövecsesné Gósi Viktória, a gyakorlati képzés jelentőségéről, formáiról és közneveléssel való szoros kapcsolatáról Jenei Teréz tartott előadást.

A jubileumi konferencia részeként *A jövő kihívásai és a tanítóképzés* címmel egy konferencia-beszélgetésre is sor került, melyet Rádli Katalin vezetett. A felkért közreműködők Csikos Csaba, Chrappán Magdolna, Gloviczki Zoltán, Hajnal Gabriella és Kurucz Rózsa voltak. A beszélgetés a tanítóról, a köznevelésben az állami szerepvállalásáról és ennek jelentőségéről szólt. Az Oktatási Hivatal pályakövetési és képzési adatai tükrében láthattunk egy helyzetképet a jelentkezésekről és a tanítók elhelyezkedéséről, valamint a Klebelsberg Központ elnöke által érzékeltetett állami fenntartói kihívásokról és ehhez kapcsolódóan a tanító iránti elvárásokról. Szakértők segítségével elemeztük a ma tanítójának szaktudását, a módszertani kultúra tartalmát, a képzők kapcsolatát a gyakorlótereppel, valamint a képzés gyermekközpontú szemléletéből, az integrált nevelés-oktatásból, a tanulástámogatás új igényeiből következő és elvárt tanítói kompetenciákat, a lehetséges pályaképet, a pálya presztízsét. A rendezvényt – Demeter Katalin és Endrődy

Orsolya bemutatásában – a 150 éves a Budai Képző jubileumi kötet bemutatása zárta.

A programot – amely a képzők közötti széles összefogással alakult – szervezőbizottság készítette elő. A konferencia tiszteletbeli elnökének Hunyady György-nét (†) kértük fel. Akkor még nem sejtettük, hogy ez a rendezvény lesz az utolsó, amelyhez segítségét kérhetjük, s amelynek megvalósításán közösen gondolkodhatunk. Hunyady Zsuzsa elvesztése a hazai tanítóképzés egésze számára pótolhatatlan veszteség. Örökké tevékeny, a tanító szakterületet a képzéssel együtt minden ízében és teljességében is átlátó, azt lélekkel, tudással és a legnemesebb szakmai alázattal szolgáló lénye örök példa mindnyájunk számára. Az úr, amely távozása után maradt, óriási.

Podráczky Judit